

عنوان مقاله:

سنگ نگاری، شیمی کانی ها و شکل گیری پریدوتیت در آمیزه افیولیتی حیدرآباد (شرق ایران)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های دانش زمین، دوره 13، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

منصور عادل پور - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهیدچمران اهواز، اهواز، ایران

علیرضا زراسوندی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهیدچمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

آمیزه افیولیتی حیدرآباد در کمپلکس افیولیتی نهبندان، واقع در زمین درز سیستان، در مرز میان بلوک های قاره ای لوت و افغان واقع شده است. این سنگ ها به طور عمده شامل پریدوتیت گوشته ای، لیستونیت، گابرونوریت، گابرو توده ای و لایه ای، بازالت بالشی و رسوبات عمیق دریایی است، که در جایگاه پشته میان اقیانوسی (MOR) تشکیل شده اند. کانی های الیوین، ارتوپیروکسن، کلینوپیروکسن و اسپینل سازنده های اصلی پریدوتیت های گوشته آمیزه افیولیت حیدرآباد هستند. الیوین های پریدوتیت های گوشته ای اغلب سریانتینی شده اند. مطالعات تفصیلی مایکروپروب روی کروم اسپینل های موجود در پریدوتیت های گوشته ای مقادیر بسیار بالای $Mg\#$ (۴/۶۲ تا ۶۷ درصد وزنی) و $Cr\#$ (۱/۱۸ تا ۵/۳۴ درصد وزنی) و مقادیر پایین TiO_2 (میانگین ۰۵/۰ درصد وزنی) را نشان می دهد. میزان Fe^{+3} در کروم اسپینل های موجود در پریدوتیت های گوشته ای مورد مطالعه بسیار پایین (میانگین ۰۲/۰ درصد وزنی) است که نشان دهنده تبلور در شرایط فوگاسیته پایین اکسیژن است. همچنین ترکیب الیوین ها از نوع فورستریت (۹۰.۹۰ - ۹۰.۰۷ FO_{90})، ارتوپیروکسن ها از نوع انستاتیت، کلینوپیروکسن ها از نوع دیوپسید و اسپینل ها از نوع آلومینیوم و کروم دار هستند. نمودارهای جداکننده محیط زمین ساختی برای هارزبورژیت و لوزولیت ویژگی های پریدوتیت های آبیسال را نشان می دهند.

کلمات کلیدی:

آمیزه افیولیتی، پریدوتیت، حیدرآباد، شیمی کانی، عمیق، نهبندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1467818>

